

**ሀገራዊ ጥምር-ማንነት
(NATIONALISM)**

ኢትዮጵያዊ ጥምር ማንነት፤
ለአንድነት ሕዳሴ የሕዝብ ጨዋነት፤
ይፋ ሆኖ ወጣ በምርጫው ዕለት፤
ታሪካዊቷ ዕለት ግንቦት ፲፮ት፤
፳፻ ወጀቱ ዓመተ ምሕረት።

በስቡ
ሕ

ታ. ቁ.	ይዘት	ገጽ
ክፍል ፩፡	ሀገራዊ ጥምር ማንነትና ስሜት	2
ክፍል ፪፡	ልብ ላለው ሰው ላስተዋለው፤ ሰው መሆን ራሱ ሕግ ነው።	3
ክፍል ፫፡	ታዋቦ ጭቃ ግልገሉ ልዑል፤ መድረክ ላይ ሲንከባለል።	6
ክፍል ፬፡	የአቶ ስየ ፖለቲከስ	7
ፍጻሜው፡	የባለ ብዕሩ ልሳን	8

ይህንን ለመጻፍ ያነሳሱኝ ሁነታዎች፡-

፩ኛ. የምርጫው ሰላማዊ መሆን፡-

ሀ. ለኢትዮጵያ ሕዝብ ምስጋና ለማቅረብ

ለ. ደስታየን ለመግለጽ

መግቢያ

በኢትዮጵያ የ፳፻ወጀቱ ዓ/ም ፬ኛው ሀገራዊና ክልላዊ ምርጫ በሰላም በመጠናቀቁ የተሰማኝ ደስታ ወሰን የለውም። ምርጫው ሰላማዊና ሕጋዊ ሊሆን የቻለው ግን የኢትዮጵያ ሕዝብ ምርጫ ብቻ እንዲሆንና የውጭ ጣልቃ ገብነትን ለማስወገድ በተደረገው ያሳሰለሰ ትግል ምክንያት መሆኑ ግልፅ ነው። ይህ ድል ደግሞ ራሱ በኢትዮጵያ ነጻነትና ልዕልና ያለመደራደር፤ የአባቶቹን ሱሪ በታጠቀው ጅግናው ታጋዩ ትውልድ አኩሪ የተጋደሎ ሥነ-ጥበብና ሥራ ውጤት በመሆኑ ለታጋዩ ማኅበረ ሰብ ክብርና ምስጋና ይድረሰው፤ ኮርቶ አኩርቶናል። በተለይ ለዲያስፖራ ኢትዮጵያውያንና ትውልደ ኢትዮጵያ፤ ምርጫው ሰላማዊ መሆኑ የመንፈስ እርካታና ሞራል የሠጠን ይመስለኛል።

ለኢትዮጵያ ሕዝብ ክብር፤ መስጋና ይድረሰውና፤ እንግዲህ፡ WHERE ARE YOU FROM? ብለው ሲጥይቁን፤ ቀና ብለን ኮርተን፤ ተዝናንተን፤ WE ARE FROM ETHIOPIA ለማለት አስችሎናል። በሕዝባችን አስተዋይነት፤ እንግዲህ በሰላም እጦትና በድክነት ምክንያት፤ የሚደፉ ኢትዮጵያዊ አንገት አይኖርም የሚያሰኝ ብሩህ ተስፋ ለማየት አብቅቶናል።

በበኩሌ በቅኝ ግዛት ባልተነካውና ባልተበከለው ድንግል ሀገረ ኢትዮጵያ ሕዝብ

፪ኛ. በኢትዮጵያዊነት ጥምር ማንነት (NATIONALISM) በሀገራዊነት ስሜትና በብሔር ብሔረ ሰቦች ታሪካዊ አንድነት ላይ ያለኝን ግንዛቤና የመስለኝን ሐተታ ወገኖቼን በጽሑፍ ለማወያየትና ለመማር፤

፫ኛ. የተቃዋሚ ጎራ ትርምስና የታጥቦ ጭቃ ፖለቲካን በተመለከተ ዲያስፖራዊ ትዕዛዞቼን ለመግለፅ፡-

፬ኛ. «...እምቃልከ ትጸድቅ ወእም ቃልከ ትትኳኑን» ያለው መጽሐፍ ለካስ እውነት ነው። አቶ ስዩ አብርሃ «...እኛ የብሔር ብሔረ ስብ ከረጢት አይደለንም ...» ሲሉ በተናገሩ ጊዜ፤ በንግግራቸው ብቻ ሳይሆን በአነጋገራቸውም ጭምር፤ በውስጤ የጫሩብኝ ነገር፤ <ቁጣ!> ባልለውም እንኳ ያሳደሩብኝ አሉታዊ ስሜት ግን ምንም ልደብቀው አልችልም። የነበረኝ ክብርና ፍቅር ሁሉ ሟሽሽ። ስለዚህም በጽሑፍ መልክ ለመግለጽ ብዩ ነው።
 ዕለት፡- ኅምሌ ፪ት፤ ፳፻፬፻፳፭ ዓ/ም

ጀግንነት፡ ብልህነት (WISDOM)፤
 አስተዋይነት፡ ሰላማዊነት፡ ትዕግሥት፡
 መቻቻልና ጨዋነት ከመቼውም ጊዜ በላይ ኮርቼአለሁ፤ ደስ ብሎኛልም።

የኢትዮጵያ ሕዝብ እያደረገ ባለው ፀረ ድክነት ርብርብ ላይም በኢህአዴግ መሪነትና አስተባባሪነት፤ ድል-በድል እንደሚወጣው ጥርጥር የለውም። ድክነት ለመቅረፍ ብሎም ለማጥፋት በሚደረገው ወሳኙ ፊልሚያ መሳተፍ ወይም ያለመሳተፍ ግን ለሐቀኛ ኢትዮጵያዊነት ሀገር ፍቅር ወኔ የፖለቲካው ሰውነት ጤናማነት፡ ትኩሳቱንና ንረቱን መርምሮ ለማወቅ ትክክለኛ መሣርያው ይህ ይመስለኛል።

እኔ ለአገሬ ምን ሠራሁ ነው እንጂ አገሬ ምን ሠራችልኝ አይባልም “Ask Not What Your Country Can Do For You” አሉ J.F. Kennedy ይባላል፤ እናም፡ ሠራተኛ ሁኖ መገኘት ነው እንጂ ወሬኛና ወረተኛ ሆኖ መገኘት ምን ዋጋ አለው። እንዲያውም፡ ሺ ጊዜ ከኔ ወድያ ኢትዮጵያዊነት ላሳር እያሉ በተግባር፤ በሀገር ግንባታ ሥራ ግን ዜሮ ከሆኑ፤ ከሥራ የተለየ እምነት ወይ አያሾም ወይ አያጸድቅ ዓይነት ከንቱ ድካም፤ ከንቱ ጥረት ነው፤ ፋይዳም የለውም።

መልካም ንባብ >>>

ኢትዮጵያዊ ጥምር ማንነት፤
 ለአንድነት ሕዳሴ የሕዝቡ ጨዋነት፤
 ይፋ ሆኖ ወጣ በምርጫው ዕለት፤
 ታሪካዊቷ ዕለት፤ ግንቦት ፲፭ት፤
 ፳፻ ወ ፪ቱ ዓመተ ምሕረት፤

በስቡሕ

ክፍል ፩፡-	ሀገራዊ ጥምር ማንነትና ስሜት፡-

ኢትዮጵያዊነት ጥምር ማንነትና ስሜት (NATIONALISM: COLLECTIVE IDENTITY) ማለት ሀገራዊነት በአንድነት፣ በውህደትና በጨዋነት መልኩ ሲተረጎም፣ ልዑላዊ ሕዝብ ማለት ይመስለኛል። ብሔር ብሔረ ሰባዊ ማንነትና ስሜት ማለት ደግሞ ጠቅላላ ማኅበረ ሰባዊ ስሜትና ማንነት በኢትዮጵያ መልክዐ ምድር የሚገኝ ልዩ ሀገራዊ ጸጋ ማለት ብቻ ሳይሆን ለኢትዮጵያ ጥንታዊ ታሪክ ዋና ሥራ-መሠረት ውስጠ ምሥጢሩ፣ እሴት፣ ራሱ፣ ባለቤቱ ሕዝቡ ነው ቢባልም ትክክለኛ ፍችና አተርጓሚም ይመስለኛል። በሌላ ምሳሌአዊ አነጋገር ሲታይ ደግሞ ኢትዮጵያ የሚሏት ዕፅ ሕይወት፣ ሥር፣ ግንድና ቅርንጫፍ፣ ሦስት አካላት ቢኖሯትም፣ አንድ ዕፅ ናት። በልምላሜዋና በውበቷ፣ በኅብረ አበቧ፣ የአክባቢ ዑቃቤ፣ መልክ፣ ግርማ ሞገሥ፣ ለስዎች፣ ለወፎች፣ ለእንስሳት፣ ለፍጡራን ሁሉ ሲሳያቸው ናት፤ ያርፉባታል፤ ይመገቧታልም፤ ኢትዮጵያም እንዲሁ ናት። ብሔር ብሔረ ሰባዊ የየራሳቸው ባህል፣ ልምድ፣ ቋንቋ፣ ሥነ-ማኅበረ ሰባዊ እሴት ይዘው፣ ሁሉም በጥምረት አንድ አካል፣ አንድ ሕዝብ ያላት ሀገር መሆኗን ያመለክታሉ። ስለዚህ በእርገጠኝነት፣ ኢትዮጵያዊ ስሜትና ሀገራዊ ጥምረት የብሔር ብሔረ ሰባ ሕዝቦች የጋራ እሴት (Shared Value) ነው፤ ምንም ጥርጥር የለውም።

ይህ ብቻም አይደለም፡- ኢትዮጵያ ማለት የሰው ዘር መገኛ፣ የሥልጣኔ ፋና ወጊ፣ በሕግና በሥርዓት የሚኖር ጨዋ ሕዝብ ያላት ሀገር መሆኗ በታሪካዊ የሥነ-ፍጥረትና የስልጣኔ ቅሬተ አካል ግኝት ብቻ ሳይሆን፣ ዛሬም በግሃድ ፍንትው ብሎ የሚታይ ሐቅ ነው። ይህንን መካድ አይቻልም፤ ሐወልቱ ቆሞ እየመሰከረ፣ ስለ ቅሬተ አካሉ፣ የሰው ዘር ሁሉ እናት የሆነችው ለሲ ራሷ እየመሰከረች፣ ከሥነ-ጽሑፍ እስከ ሥነ-ከዋክብት ጥናትና ምርምር ድረስ፣ ኢትዮጵያ ራሷን የቻለች ብቸኛ አገር መሆኗ ግልፅ ነው። በአንክሮ፣ በተዘክሮ፣ በልብ ወበ ለብም ማየት ከተቻለ፣ አራተኛው ዙር ሀገራዊ ምርጫ ሕጋዊና ሰላማዊ ሆኖ መጠናቀቁ ለኢትዮጵያ ሕዝብ ዓቢይ ትርጉም አለው። በተለይ ሕዝቡ ጨዋነቱ፣ ሕጋዊነቱ፣ ሐቀኛ ምንነቱና ማንነቱ ከማረጋገጡም በላይ፣ የኢትዮጵያ ሕዝብ፣ እውነተኛ ወዳጆቹና ምንደኛ ጠላቶቹንም በውል መለየት የቻለበት መልካም ኢጋጣሚ ከመሆኑም፣ በላይ ፬ኛ ሀገራዊ መርጫ፣ ታሪካዊም ነው። ምክንያቱም ያለፈውን ገጽታ ለውጦታል፤ ኢትዮጵያ ለውጭ ጣልቃ ገብነትና ተፅዕኖ ያለመንበርክኳም ተረጋግጧል። በዚህም እስከ ዛሬ ድረስ ያቀረቀረው አንገት ሁሉ ከያለበት ቀና-ቀና ማለት ጀምሯል።

የኤውሮጳውያን አጠቃላይ ዘረኛ አመለካከት በወኪሎቻቸው በእነ ወ/ሮ አናጎሜዝ (MS ANA GOMES)ና ህዩማን ራይት ዎች (HRW) በኩል፣ ሕጋዊውና ሰላማዊውን ምርጫ በምቀኝነትና በውሸት ጥላ ሸት ቀብተው

እንከን ሊያወጡበት የሞከሩበት ምክንያትም ግልጽ ሆኗል። በአጠቃላይ በሰው ልማት ቅኝ አገዛዝ አፍሪቃን ዳግም ለመቆጣጠር ያላቸውን ሕልም፣ ምኞትና ሕብዕ አጅንዳዊ ከማንፀባርቃቸውም ባሻገር በአፍሪቃ ሕዝብ ላይ ንቀትና ጥላቻ ያሳደረባቸውን ስካር ገና ያልወጣላቸው መሆኑንም የተስተዋለ ይመስለኛል።

የአፍሪቃ ሕዝቦች ከያሉበት አቅጣጫ ሁሉ ለፍትህ ምጣኔ ሃብት ክፍፍል፣ ለዕድገት፣ ለፍትሕ፣ ለርትዕ፣ ለእኩልነት፣ ለዲሞክራሲ፣ ለመብትና ለነፃነት የሚያደርጉትን ትግል ሁሉ በማናናቅ፣ ምዕራባውያን (Ethnic cleansing) (ትራይባል ወር) (Tribal war) ...የጎሳ ጦርነት እያሉ ይቀልዱበታል። በእነርሱ አባባል Ethnic and/or Tribal ማለት ደግሞ ያልሠለጠነ ብቻ ሳይሆን መሠልጠን የማይቻለው የብረሃ አውሬ ዓይነት፣ እርስ በራሱ የሚባላ፣ የሚናቆር፣ አንድነት የሌለው፣ የተበታተነ፣ በጦርና በቀስት የሚተላለቅ፣ ጦረኛ፣ ማለታቸው ነው። ግጭት ሲከሰት ደግሞ ወድያውኑ ሞቅ ደመቅ እንዲልላቸው ነዳጅ ያርከፈክፉበታል። የአፍሪቃውያን

መተራመስ፣ መለያየት፣ ጦርነት፣ እልቂት፣ ርሃብ፣ እርዛት፣ መከራና ስቃይ፣ ለኤውሮጳውያን ምናቸው አይደለም፣ እንዲያውም የሚዝናኑበት (Entertainment) ይመስለኛል።

ወ/ሮ ማርያ አና ጎሜዝና እነ ህዩማን ራይት ምች (HRW) ሁሉ ከሚሰነዘሯቸው መሠረተ አልቦ አስተያየቶች መረዳት እንደሚቻለው፣

በኢትዮጵያ ፬ኛው ሀገራዊና ክልላዊ ምርጫ በስላም በመጠናቀቁ በጣም አዝኗል፤ ማዘንም ያለባቸው ይመስለኛል። ምክንያቱም በላይ በሰማይ ሳተላይት ካሜራ ደግነው፣ በታች በምድር ደግሞ በርካታ ምርጥ-ምርጥ ፎቶግራፍ አንሺዎችንና ጋዜጠኞችን አሰማርተው፣ በብዙ የገንዘብና የቁሳቁስ ፍሰት የኢትዮጵያ ሕዝብ ደም ሲፋሰስና ሲተላለቅ እየተዘናኑ ሪፖርት ለማድረግ፣ (Documentary film) ዘመናዊና አዝናኝ ሙሽ ለመቅረፅ ያቀዱት አቅድኮ ከሽፎባቸዋል። ሌላም ኢትዮጵያ ቀድሞውኑ የኤውሮጳውያን ቅኝ ግዛታዊ ቀንበር የሰበረች ስለሆነ ያደረባቸው ቁም-በቀል ቁርሾም አለ። ኢትዮጵያ ትፈርሳለች፣ ትፈረካከሳለች፣ ብለው ሲጠባበቁ ደግሞ አንድነቷ ይበልጥ ተረጋገጠ፤ ፈጣን ልማት፣ ሰላምና ዲሞክራሲ ሥር እየሰደደና እየተጠናከረ መጣ፣ የኒኦይዝም ፍሬ ቢስና ኢሮ...ፍልስፍና ሁሉ፡-

(LIBERALISM, NEOLIBERALISM, CONSERVATISM, EXISTENTIALISM, MOISM, LENINISM, SOCIALISM, COMMUNISM, and BLA-BLA...ISM, valueless *Erotica* trash philosophy)

ቅዝምዝም፣ ቅዠትና የተውሶ ርዕዮተ ዓለሙን አሸቀንጥራ ጣለች፣ የዓለምና የሀገር ውስጥ ነባራዊ ሁኔታ፣ ምጣኔ ሃብት፣ ቴክኖሎጂ፣ ትምህርትና ዘመናዊ ሥነ-ጥበብ ታሳቢ በማድረግ፣ ኢትዮጵያዊ በሆነው ርዕዮተ ዓለም፣ በአብዮታዊ ዲሞክራሲ መርሕ፣ ትመራለች፣ እናም፣ ይህ ለእነርሱ እንደ አንድ ትልቅ አደጋ የታያቸው ጉዳይ ይመስለኛል። ምክንያቱም ኢትዮጵያ በዚህ መልኩ ከእነርሱ ፈቃድና ቍጥጥር ውጭ ከመሄዷም በላይ፣ የምናልባች ሌሎቹን

አፍሪቃ ሀገሮችንም እንዲሁ ታስተምርብናለች፤ አፍሪቃን ዳግም በቅኝ ለመግዛት ያሰብነውን ጉዳይ ሳንፈፅም በሩን ታዘጋብን ይሆናል ከሚል ካደረገችው ስጋት የመነጨ ሊሆን ይችላል። ይህም የጸሐፊው ግምትና በይነ ትዝብት ብቻ ሳይሆን ባብዛኛው አንባብያንም በየራሳቸው እሳቤ የሚጋሩት አመለካከት ይመስለኛል።

ዛሬ በጊዜአዊ ሥልጣኔአቸውና በጉልበታቸው የሚመኩብን አገሮች እንደ ሀገር ሳይሆን የሚኖሩበትም ክፍለ ዓለም እንኳ ገና ሳይገኝና ሳይዳሰስ እኛ ኢትዮጵያውያን ንግሥታትና መንግሥታት ነበሩን። የሰው ልጅ ሥልጣኔና ዘመን በፈቀደው መልኩም በሕግ እንተዳደር ነበርን፤ አሁንም ምንም ቢሆን ያነን አላጣነውም፤ እነርሱም ይህንን ያውቃሉ። ታዲያ ዛሬ በማያገባቸው በሀገራዊ ጉዳዮቻችንና በምርጫችን ጣልቃ እየገቡ፤ ጣት በመቀሰር፤ እኛ ካልመሰከርንና ካልታዘብን፤ በእኛው ይሁንታና ፈቃድ ካልሆነ በስተቀር ምርጫችሁም ሆነ ሥራችሁ ሁሉ ትክክል አይሆንም እስከ ማለት እንዴት ደፈሩን? በኢትዮጵያ በኩል ደግሞ እንመስክር ካላችሁ፤ ታዛቢ ምስክር (ALIBI WITNESS) መሆን ይቻላልና እሽ፤ እውነቱን መስክሩ፤ ፍረዱ ግን አልተባላችሁም፤ ምርጫው የኢትዮጵያውያን ምርጫ ነው፤ የመፍረድ ሥልጣን ያለውም ባለጉዳዩ ሕዝብ እንጂ እናንተ አይመለከታችሁም፤ ለዚሁም አልተጠራችሁም መባሉም ተገቢና ሕጋዊ ይመስለኛል።

ክፍል	ልብ ላለው ሰው ላስተዋለው፡

፪፡	ሰው መሆን ራሱ ሕግ ነው።

እንደ ማኅበረ ሰባዊ ባህል፤ ልምድና ትውፊታዊ ውርሻችን፤ ለኛ፤ ለኢትዮጵያ ሕዝብ ሰው መሆን ራሱ ሕግ ነው። አዎ! በመጤው ሰርጎ ገብ እንግዳ ባህልና እምነት፤ በባዕዳን ትምህርትና በሆድ አደርነት፤ አእምሮው የተሰለበ፤ ክብሩን የሸጠ ሰው ካልሆነ በስተቀር፤ ለኛ ለኢትዮጵያውያን ጥንትም ዛሬም የሕግ የበላይነት እንግዳ ነገር አይደለም። በትሕትና፤ በፍቅር፤ በብሩህ ገጽ እንግዳ መቀብልና ሥነሥርዓት ማክበር ከኢትዮጵያዊነታችን ጋር ጥብቅ ውህደትና ቀሩኝት አለው።

ይህ በተደጋጋሚ እንደ ወርቅ በእሳት የተፈተነው ሀገራዊ ኢትዮጵያዊ ጥምር ማንነት ዛሬ ወርቅነቱ፤ ጥንካሬው፤ አይበገሬነቱ፤ ሕጋዊነቱ፤ ጨዋነቱ፤ ወኔውና የነጻነት ስሜቱ፤ ድንገት ወደ ጠጠርና አመድ ሊለወጥ አይችልም። ጠጠር ምን ጊዜም ጠጠር ነው፤ ወርቅ ግን ምን ጊዜም ወርቅ ነው። ወርቅ በእሳት ቢፈተንም ሁሌ ጠርቶ ይወጣል፤ ወርቅነቱም በዚሁ ይታወቃል። እንዲያውም ሕገ መንግሥት ቢኖርም ባይኖርም እንኳ፤ ለምሳሌ ዓንቀፅ 39^ኛ ቢወጣም ባይወጣም፤ በኢትዮጵያ ሕዝብ አንድነትና ጥምር ማንነት ላይ ምንም ጫና አይኖረውም። በርቁም በቅርብም፤ የትም ያሉት ጠላቶች ሁሉ ተስፋ ይቀረጡ፤ ኢትዮጵያ አትፈርስም፤ አትፈረካከስም። ምክንያቱም ኢትዮጵያ ማለት ወንዝ፤ ተራራና ሸንተረር ሳይሆን፤ ታሪካዊ የህዝብ ጥምር ማንነት፤ አይደፈሬነት፤ ጀግንነት፤

ዕናትና አንድነት ማለት ይመስለኛል። ታሪካዊ አንድነትና ሀገራዊ ጥምር ማንነት ውርሻችን ነው። ከውጭም ከውስጥም ኢትዮጵያን ለማፍረስ የተሜረው ህገ-ሁሉ እስከ ዛሬ ድረስ አልሠራም፤ ምን ጊዜም አይሠራም። ምክንያቱም ታሪክ ባጭሩ ይገልፀዋል።

፩ኛ. በኢትዮጵያ የታሪክ ማኅደር የጨለማው ዘመን ተብሎ በሚታወቀው፣ በዘመነ መሳፍንት፣ ማለትም ከ1769 እስከ 1855 ዓ/ም፣ ለ86 ዓመታት ያክል ማእከላዊ የአጼ መንግሥትና በትረ መዊእ በተዳከመ ጊዜ፣ የአከባቢ ተወልጄ ነጣጥለው በያሉበት ለመግዛት ቢሞክሩም የሕዝብ መሠረታዊ ጥምር ማንነት፣ የሕዝቦች ጥምረትና አንድነት ምንም ሊፈርስ ወይም ሊዛባ አልቻለም ነበር። በዚያው በጨለማው ክፉ ጊዜ፣ የሥልጣን ሱሰኞች የየራሳቸው የግዛት ወሰን ማስፋትና ለያይተህ ግዛ እንጂ ስለ ሀገር አንድነት ግድ ባይኖራቸውም፣ የሕዝቡን አንድነት ግን ሊፈታተኑ አልቻሉም ነበር ማለት ነው። ኢትዮጵያ በዚያ በጨለማ ዘመን እንኳ አልፈርሰችም፣ ዛሬም እንሆ ኢትዮጵያ፣ በመገንባት ላይ ናት እንጂ በመፈራረስ ላይ አይደለችም። ለወደፊትም ቢሆን የተጀመረው የመሠረተ ልማት ግንባታው አይሎ ትበለጽጋለች፣ ታድጋለች፣ ትጠነክራለች እንጂ ምንም ቢሆን አትፈርስም። ከታሪክም ካለው ከነባራዊው ሁኔታም በመማር ኢትዮጵያ ጥፋቷን የሚመኙ ሁሉ ተስፋ ይቀራሉ። አገር ውዳድ ወገን ደግሞ ደስ ይለው ይገባል።

፪ኛ. በተደጋጋሚ የውጭ ወራሪዎች በመጡበት ጊዜም ሁሉ የኢትዮጵያ ሕዝብ አንድነቱን፣ ዕናቱንና ጥምር ማንነቱን አረጋግጧል። ወራሪዎ ጣሊያን በመጣች ጊዜ፣ የኢትዮጵያ ሕዝብ ከዳር እስከ ዳር፣ በአገር አቀፍ ደረጃ በጋለ ሀገራዊ ወኔና ስሜት፣ ቆፎው እንደ ተነካበት ንብ አንድ ላይ ሆ ብሎ ለነገነቱ ተሰውቷል። በማንኛውም ጊዜ፣ የኢትዮጵያ ሕዝብ ሰብአዊ መብቱን፣ ክብሩን፣ ሀገራዊ ነፃነቱን፣ ዳር ድንበሩን፣ ልዑላዊነቱን አሳልፎ አይሰጥም። በቅርቡ አምባ ገነኑ የኢሳይያስ መንግሥት በእብሪት ልዑላዊነታችንን ደፍሮ፣ ዳር ድንበራችን ጥሶ፣ በባድመ በኩል በወረረን ጊዜ፣ የኢትዮጵያ ሕዝብ ያሳየው ቁጣና የከፈለው መስዋዕት ሁሉ ማስታወስ ይገባል። ስለዚህ በአትኩሮት ላሰበው ሰው፣ ኢትዮጵያዊ ማንነት፣ ሀገራዊ ወኔ፣ ስሜትና የሕዝብ እንድነት ጠላት የማያውቀው እምቅ፣ ድብቅ ማኅበረ ሰባዊ እሴት ነው ።

የኢትዮጵያ ጠላቶች ይህንን ኢትዮጵያዊ ማኅበረ ሰባዊ ትስስር ለመስብር ለዘመናት ሌት ተቀን ቢሞክሩም ምንም አልተቻላቸውም። እነርሱ የሚታያቸው ሕዝቡ በተላያየ የሀገሪቱ መልክዐ ምድር መስፈሩ፣ የየራሱ ቋንቋ፣ ባህልና ወግ ያለው ሕዝብ መሆኑ ብቻ ነው። ጠላቶቹ ልዩነቱ እንጂ ምንም ሀገራዊ አንድነቱን፣ ማኅበራዊ ትስስሩን ማየት አይቻላቸውም። ምክንያቱም ከዓይን እይታ ተሰውሯቸዋል ማለት ነው። ስለዚህ ኢትዮጵያን የሚተነክሱ ሁሉ ነገ ከነገ ወድያ ትፈርሳለች እያሉ በከንቱ ሲቃገዩ ይኖራሉ። የኃይል እርምጃ ወስደው ለማፍረስ

ሲሞክሩ ደግሞ የሐፍረት ሻማ ተከናኝበው፤ ተዋርደው፤ አፍረው፤ ከሰረው ይመለሳሉ። ስለ ዚህም ታሪክ ይመስክር፡- ቱርክ፣ ግብፅ፣ ጣልያን በቅርቡ ደግሞ ህግደፍ የኢረትራው መንግሥት፣ ማለትም የኢትዮጵያ ጠላቶች በሙሉ የገጠማቸው ችግር ይህ ሳይሆን አይቀርም።

የኢትዮጵያውያን ጠንካራ ማኅበረ ሰባዊ ትስስር፣ ሀገራዊ ነፃነትና ልዑላዊ ስሜት፣ አትንኩኝ ሳይንትና ወኔ፣ ፍቅርና ጨዋነት ሁሉ በአሸዋ ላይ የተመሠረተ፣ የእምቧይ ካብ አይደለም። በመሆኑም የኢትዮጵያ ሕዝብ አንድነት ሊንድና ሊያፈራርስ የሚችል ኃይል ሊኖር አይችልም። ምክንያቱም ብሔር ብሔረ ሰባዊ አንድነት ሰው ሠራሽ ወይም እንደ ሸክላ እቃ ጥፍጥፍ ነገር አይደለም። በኢትዮጵያ ሕዝቦች የተሰባሰቡትና አንድ የሆኑት በማይሰበር፣ በማይበገር፣ በማይቀለበስ፣ በጠንካራ መንፈስና ወኔ፣ በጋብቻ፣ በጋራ ጥቅም፣ በደምና በታሪክ ተዋጎደው፣ አንዴ አንድ ሆነዋል። ለኔ እንደ ሚመስለኝ፣ ኢትዮጵያዊ ሀገራዊ ጥምር ማንነት (Collective National Identity) ማለት ይህ ነው።

ኢትዮጵያ አገራችን የተመሠረተችው በዚህ ዓይነት ጥልቅ በማይናወጥ ጠንካራ መሠረትና በጥምር ማንነት ላይ ነው። ስለዚህ ኢትዮጵያ መሠረቷ በበለጠ ጠንካራና አስተማማኝ የሚሆነው፣ ተቃናቃኝም ተስፋ የሚቆርጥ፣ ብሔር ብሔረ ሰባዊ ሁሉ በእኩልነትና በመፈቃቀድ ላይ የተመሠረቱ ሲሆኑ ነው። ይህ አባባል አዲስ ፍልስፍና

ሳይሆን ከጥንት ጀምሮ ነበረ፤ ነገር ግን አሁን ይፋ ይሁን፣ ይውጣና ዓለም ይወቀው፤ ይታደስ ነው እየተባለ ያለው እንጂ ሌላ አይደለም። ኢትዮጵያ በዚህ መልኩ ሕዝቦቿን ሁሉ በእኩልነትና በሕግ አቅፋና ደግፋ፣ ያሏትን ጸጋና በረከት፣ እሴቷን ለልጆቿ ስታካፍል ደግሞ፣ አንድነቷ ይበልጥ፣ እንደ ብረት መሰሶ ይጠነክራል።

ብሔር ብሔረ ሰብ ሕዝቦች እኩልነት ሲንደልባቸው፣ አንዱ እንደ ምርጥ ታማኝ ኢትዮጵያዊ ሲታይ፣ ሌላው ተጠርጣሪ ሲሆን፣ አንዱ ተጠቃሚ፣ ሌላው የዳር ተመልካች ሲሆን፣ አንዱ የእናት ልጅ፣ ሌላው የእንጀራ ልጅ ሲሆኑ ግን፣ ችግር ይፈጠራል። እንደዚህ ሲሆንባቸው ብሔራዊ መድሎና ጭቆና ደርሶብናል በማለት ሕዝቦች ያማራሉ ማለት ነው። ከዛም አልፎ ጥምር ሀገራዊ ማንነታቸውን አንድነታቸውን ለመናድ ሳይሆን እንደገና ለማደስ በፀረ ጭቆና ያምፃሉ። ብሶትና ጭቆና ባለበት ሁሉ ይህ ነገር ሊሆን ግድ ነውና በኢትዮጵያ በ66 ዓ/ም ፈጦ የወጣው እውነትም ይህ ነበር። ስለዚህ ከዚህ በላይ የተገለፀውና ኢትዮጵያን በዋናነት ያዋቀረው (Makeup) አሠራር ለዘመናት ስለተዳከመና እድሳትም ስላስፈለገው ነበር ብሔር ብሔረ ሰብ ሕዝቦች ጥቅማችንና መብታችን ይከበር፣ ያረጀው ያፈጀው ኋላ ቀር ዘውዳዊው ሥርዓት በዲሞክራሲ፣ በሕዝባዊ አሠራር ሊትካ ይገባል፤ የሥልጣን ባለቤት ሕዝብ ነው በማለት ነበር ሀገር አቀፍ ትግል ሊጧጧፍ የቻለው። ሕዝብ ላነሳው ጥያቄ ያነው መልስ የሚስጥ፣ ወይም ትግሉን የሚመራና አቅጣጫ የሚያስይዝ፣ የተደራጀ

አካል ወይም ኃይል ግን አልተገኘም ነበር። ትግሉ ከባድና ውስብስብ የሆነውም በዚህ ምክንያት ይመስለኛል።

የኢትዮጵያ ሕዝብ ግን ገና-ገና ከጧቱ፣ የዲሞክራሲ መብቱ ይከበር፣ የሕዝብን ፈቃደኝነትና ውህደት የግዛት አንድነትና የመልክዐ ምድር አንድነት አይተካውም፤ “ምንም ብቀጥን ጠጅ ነኝ፤” ሰብአዊ መብቱ፣ ልዑላዊነቱ ይጠበቅ፣ ድምጹ ይከበር በሚል መልክ ነበር ማኅበረ ሰብም ከተቸከለበት ለማንቀሳቀስና ለለውጥ ሕዝብ ጥያቄውን ያቀረበው። ዓለም በፈጣን ዘመናዊ የለውጥ መንኮርኮር እየነሳደች፣ እኛ ግን «ባለሀብት ረግጥ» ዓይነት ሰልፍ ቆመን ኋላ ቀርተናል። እናም፣ እኛም እንለወጥ፣ ሰላለና የለውጥ ፍላጎቱን በሰላማዊ መንገድ ስለገለፀ፣ መሪዎቹ፣ በተለይ ደርጋውያን የገዛ ሕዝባቸውን እንደ ጠላት አሳደዱ በቀይ ሽብር መቱት።

የኢትዮጵያ ሕዝብ ሁሉ ልዑላዊነቱን፣ ክብሩንና ማንነቱን፣ ሰላሙንም የሚነካበት አይወድም። ወንዝና ተራራ ሁሉ ህዝብ የሚኖርበት፣ አገሬ፣ መኖሪያየ፣ ክብሬ ብሎ በየጊዜው እስከ ደም ጠብታ ድረስ እየከፈለ ህዝብ የሚጠብቀው ሀገርና ዳር ድንበር መሆኑ ግልፅ ነው። ሕዝብና አገር ነጣጥሎ ማየት ባይቻልም፣ ልዑላዊ ሕዝብ ማለት በአንድ ጥምር ማንነት ዓይን ሲታይ፣ የየራሱ ሕግና ሥርዓት፣ ሥነ ሕዝብ፣ ማኅበራዊ ሕይወት፣ ባህልና ታሪክ ያለው ሕዝብ ማለት ብቻ ሳይሆን ምልክተ ሕዝብ ማለት ነው። ምልክተ ሕዝብ ማለት ልዑላዊ ሀገር ማለት

ሲሆን፣ ልዑላዊ ሀገር ማለት ደግሞ ሕገ መንግሥታዊ አስተዳደርና አደረጃጀት (Constitution and institution) አንድ ያደረገው ልዑላዊ ሕዝብ ማለት መሆኑን የሚያመለክት ሐቅ ይመስለኛል።

በምልክተ ሕዝብ የዳበረ ልዑላዊነት ደግሞ ካለ ሕዝባዊ ሕገ መንግሥታዊ ቃል ኪዳን ውልና ሰነድ ምንም ትርጉም ሊኖረው አይችልም። በመሆኑም ኢትዮጵያውያን በሰለጠነ አስተሳሰብ፣ በእኩልነት፣ በመፈቃቀድ፣ በመግባባትና በጋራ ጥቅም (mutual benefits) ሁሉም እጅ ለእጅ ተያይዘው፣ በሰላምና በዲሞክራሲ አብረው፣ ተከባብረው የሚኖሩባት፣ ሕገ መንግሥታዊ ዋስትና ያላት፣ ዘመናዊ፣ ሥልጡን፣ ሀገረ ኢትዮጵያን በሕዳሴ ዳግም ለማዋቀርና ለማጠናከር፣ ዜጎች በእልፍ ወአእላፍ ተሰልፈው መተክያ የሌለው ክቡር ዋጋ፣ ብዙዎች ውድ ሕይወታቸውን ሰውተውባታል። በቀጣይነትም እየተሰዉላት ነው። አሁን ያለን ነፃነት፣ ሰላምና ልማታዊ መንግሥት የማንም ገዐ በረከት አይደለም። የተጀመረው ሰላም፣ ዲሞክራሲ፣ ልማትና የሀገር ግንባታ ሥራ ቀጣይና አስተማማኝ እንዲሆን፣ ለሰብአዊ ክብር ዋስትና፣ የዜግነት መብት እንዲረጋገጥ፣ የመሰብሰብና መደራጀት፣ የመናገር፣ የመጻፍና መሰብሰብ ዲሞክራሲያዊ መብት ሁሉ እንዲከበር፣ በነጻነት ለመንቀሳቀስ፣ እምነትና ሰብአዊ ጾታዊ እኩልነት የተረጋገጠባት፣ ዲሞክራሲያዊት ኢትዮጵያን እዉን ለማድረግ በሕዝቦች አንድነትና ውሳደት፣ በጥምር ማንነት ብዕር፣ በቀለም ሳይሆንም

በሰማዕታት ደም ጠብታ በተጻፈ ሕገ መንግሥታዊ ቃል ኪዳን ተሰንዷል። ሰነዱ ጠቃሚና ታሪካዊ ከመሆኑም በላይ የሕጎች ሁሉ የበላይ ሕግ ነውና፤ የልዑላዊ ሕዝብ ክብር የሚያውቅ ሁሉ ክብር ሊሰጠው ይገባል። ይህንን የማያከብር ግን የኢትዮጵያ ወዳጅ አይደለም፤ የሕግ ዋስትና ጠበቃ፣ ወይም የሰብአዊ መብት ተሟጋች ነኝ ቢልም አይሆንም። <በአይቴ ኃሊፊ ኪ ድን ተማሂረኪ> መሆኑ ነው።

ልብ ብሎ ላስተዋለው፣ ሰው መሆን እኮ ራሱ ሕግ ነው። እያንዳንዳችን በውስጣችን ባለው እውነት፣ በሕገ ልቦና መልካሙንና መልካም ያልሆነውን ነገር ሁሉ ለይተን ብይን ለመስጠት የሚያስችለን የሥነ-አእምሮ ጸጋ አለን። ችግሩ፣ በውስጣችን ላለው እውነት ክብርና እውቅና ሳንስጥ ስንቀር ነው። ያኔ በውስጣዊ ስሜታችን የሰው መሆን ክብራችን ሚዛኑ ሲቀል፣ ሲቀንስና ስፍር ሲጎድል ይሰማናል። በሠራነው መጥፎ ነገር እንከፋለን፤ መልካም ነገር ስንሠራ ግን ደስታ ይሰማናል። በዚህ መልክ በመፅሔተ ሥነ-ልቦና ፊት ቆሞ ራሱን የማይመረምር ከሆነ፣ ሰው የሚያሰኘውን ባህርይ ሰብእነት የሌለው፣ ሰው መሳይ እንስሳ፣ ጎደሎ ነው። በዚህ ምክንያት ሳይሆን አይቀርም እንሆ ዛሬ ሰውን እንደ እንስሳ የሚጠብቅ መንግሥት የሚሉትን ሎሌ ያስፈለገው። ትልቁ ችግር፣ ሰው ከሰብአዊ ባህርይ ይልቅ እንስሳዊ ባህርይ ልቆ ሲጠናወተው ያለማስተዋሉ አሳፋሪ ነገር ይመስለኛል።

አንድ የሕግ አስከባሪ አካል ወይም ሰው ከሕግ ውጭ የሚሄደውን ሌላውን ሰው ጠርቶ፣

አንተ ሰው ተው እንጂ ሥርዓት ያዝ፣ ከሕግ አትውጣ፣ አትተላለፍ ቢለው ይህ ራሱ ላስተዋይ ሰው ስድብና ውርዴት ነው። ይህ ነገር ካለማውቅ የተደረገ ተራ ስሕተት ከሆነና ሕግ ተላላፊው መተላለፉን ተረድቶ ቢመለስ፣ ያኔ፣ ለትምህርት ይሆነዋል፤ ባይመለስ ግን ሰብእነቱን ካማዋረዱም በላይ በሕግ ያስጠይቀዋል ማለት ነው። ስለዚህ ሰው ራሱን ለሕግ የማያስገዛ ከሆነ፣ ሰው መሳይ እንስሳ ነው። በዚህ መልኩ ሲታይ፣ ሕገኛ ሁኖ መገኘትና ያለ መገኘት፣ የሰው መሆንና ያለመሆን ያክል ትርጉም አለው ያስብላል። ሕገኛ ሆኖ መገኘት፣ የሕዝብ መብት ማክበር፣ የሕግ የበላይነትን አውቆ መቀበልና ሕግ ማክብር መልካም ነው፣ ያስመሰግናልም። እንዲህ ዓይነቱ ሕግ አክባሪ ሰው ሰላማዊና ሕጋዊ ሰው ብቻ ሳይሆን ሕግ ያከበረው፣ ንኡድ፣ ክቡር፣ ምስጉን ሰው ከመሆኑም በላይ ሕዝባዊም ነው። ፀረ ሰላም፣ ፀረ ሕግ የሆነ ሰው ደግሞ ሰው ከሚያሰኘው ባህርይ ሰብእነት ውጭ ሄዷልና ብእሴ ዓመ፣ ፀረ ሕዝብ የሆነ ሰው ነው፣ ምን ጥያቄ አለው።

ለምሳሌ፣ ፀረ ሕዝብ ኃይሎች በኢትዮጵያ ሰላም፣ ሕግና የሕዝብ መብት ማክበር በቀረና እንሆ የሀገሪቱ ደም ሥር የሆነውን የብሔርና ብሔረ ሰብ ሕዝቦች ህልውናም ጭምር <<እኛ የብሔር ብሔረ ሰብ ከረጢት አይደለንም>> በማለት መድረክ ላይ በይፋ ሲከዱት ሰምተናል። ሕገ መንግሥታዊ ሥርዓቱን አክብረው፣ የሕዝብን ልብ ትርታ አድምጠው፣ የጎደለውን በሚሟላት፣ አማራጭ ኃይል ሆነው ከመቅረብ ይልቅ ተቃዋሚ በሚል ራሳቸውን በጠላትነት ፈርጀው ከሕግ

ማዕቀፍ በወጡ ጊዜ፡ ያኔ ነገሩ የተበላሸባቸው ይመስለኛል።

ክፍል ፫፡ ታጥቦ ጭቃ ግልገሉ ልዑል፤ መድረህ ላይ ሲንከባለል።

በመስፍናውያኑ ጨቋኝ ገዢዎች አመለካከት በሽታ በተለከፉ ሰዎች የሚዘመረው የንቀትና ጥላቻ መዝሙር አዲስ ነገር አይደለም። በአራተኛው ዙር ምርጫ ውድድር ጊዜ ሲቀንቀን የሰማነውም እኮ ያው ቅንጅታዊ ዘመናዊ ትምክህት ነው። የኔው አከባቢ ግልገሉ ልዑል እኔ ነኝ፤ እኔን የሚወዳደር፤ የሚገጥመኝ ሰው አይገኘም እያሉ በትምክህት አገሱብን። ይህም ያው ቢገለብጡት ወጮ ነው።

ጥንትም ከገዢዎች ባህል በተለየ መልኩ ብሔር ብሔረ ሰቦች የየራሳቸው ባህል ቢያንፀባርቁ፤ ልዩ-ልዩ የሥነ-ቋንጅና መልክ፤ ንቅሳትና ውበት፤ ባህላዊ አለባበስ፤ ምግብና አመጋገብ ወዘተ ያላቸውን ሕዝቦች የኛ አይደሉም፤ እንዲህ ዓይነት ኢትዮጵያውያን ዜጎች የሉንም እየተባሉ፤ ኢትዮጵያዊነታቸው ሲካድ ብዙ ጊዜ ሰምተናል። ታዲያ ዛሬ መድረክ ላይ ያንን የተለመደውን ትምክህትና ክሕደት ቢደጋገም በግራሞት ያሳዝናል እንጂ ምኑ ያስደንቃል።

በተለይ የመድረክ አባል የሆኑት አቶ ስዩ አብርሃም፡ «እኛ የብሔር ብሔረ ሰብ ከረጠት አይደለንም» ሲሉ በራሳቸው የአነጋገር ፈሊጥ የጠቀሱትን ነገርና ወደ ኅብረተ ሰብ ያስራጩት መልእክት ሌላ ትርጉምና ማባባያ ካልታከለበት በስተቀር፤ የወጣለት ደረቅ ክሕደት ነው። የአቶ ስዩ አነጋገር ከዚህ በላይ

የተጠቀሰውን ታሪካዊ የሕዝቦች አንድነትና ጥምር ማንነትን የሚያላላ ብቻ ሳይሆን በብሔርና ብሔረ ሰብ ሕዝቦች እኩልነትና መፈቃቀድ ላይ የተመሠረተው ፌዴራሉን ሥርዓት፡ ማእከላዊነቱን የሚንድ ደፋር ብቸኛው ዓይን አውጣ፤ የአሐዳውያን አስተሳሰብና ትምክህተኞች አመለካከት ይመስለኛል። ምክንያቱም፡ በአንድ በኩል ሕገ መንግሥቱን ለመሸራረፍና ለመሸርሸር ዓንቀፅ 39ኝን ሲቃወሙና ሥርዓቱን ለማጨናገፍ ሲዝቱ፤ በሌላ በኩል ደግሞ የሕዝብ ዜግነታዊ መብት ከመጋፋትም አልፎ ህልውናቸውንም እስከ መካድ መድረሳቸውን ያመለክታል።

ዓንቀፅ 39ኝ ብሔራዊ መድሎንና ጭቆናን ከሥር መሠረቱ የሚያስወግድ ፍቱን ምድኃኒት ከመሆኑም በላይ ሕዝቦች ከጥርጣሬ ተላቀው ብሕዳሴ ኢትዮጵያዊ ማንነታቸውን የሚያረጋግጡበት፤ ዋስትና የሚሰጥ መሰረታዊ ሰነድ መሆኑ ተቃዋሚዎች ሳያውቁት ቀርተው አይደለም። ይህ ከፀረ ሕዝብነት አቋም የሚመነጭ፤ ሕገ መንግሥቱን ዓንቀፅ በዓንቀፅ እየሸራረፉ የብሔርና ብሔረ ሰብ ሕዝቦች መብት መና ለማስቀረት የነደፉት ስትራቴጂ ነው። ይህ ራሱ ጦርነት ማወጅ ማለት ነው። ምክንያቱም ካለ ሕገ መንግሥት ሀገር ስለ ማይቆም፤ ሕገ መንግሥቱን በማፈራረስ በሥርዓተ አልባኝነት ሀገር ለማተራመስ እንደ መሞከር ይቆጠራል። ይህ ሐላፊነት በግደለው አሠራር የሀገር ድኅንነትን አደጋ ላይ በመጣል የሚያስወቅስና የሚያስጠይቅ ታላቅ ግብረ ክሕደት ይመስለኛል።

ተቃዋሚ ድርጅቶች፣ ዓንቀፅ 39ኝን ሲቃወሙት፣ ለአገር አንድነት ተቆርቋሪ መስለው፣ ዓንቀፁ አገር ይበትናል በማለት እንደ ማስፈራሪያ ነገር ሊጠቀሙበት ይሞክራሉ። እውነቱ ግን ከዚህ በላይ የተጠቀሰውን ኢትዮጵያዊ ሀገራዊ ስሜትን፣ ጥምር ማንነትን፣ አንድነትን ያጠናክራል፣ ያድሰዋል እንጂ አያላውም። ምክንያቱም ብሔር ብሔረ ሰቦች እውቅና የሰጡበት፣ ተወያይተዉ ያፀደቁት ሕገ መንግሥት ነው። በተለይ ዓንቀፅ 39ኝ ያስገኘውን ጥቅምና አንኳር-አንኳር ቁም ነገሩን ባጭሩ ጠቅሶ ማስርዳት የሚቻል ይመስለኛል።

ሀ. ሕዝቡ ያነገበውን ጠመንጃ ጥሎ ወደ ሰላምና ወደ

ልማት ፊቱን ለማዞር አስችሎታል።

ለ. ራስን በራስ ለመተዳደር ሙሉ መብት አጎናፅፏቸዋል፤

ሐ. ብሔር ብሔረ ሰብ ሕዝቦች በየክልሉ መክረው ዘክረው

ማእከላዊ መንግሥት ለማቋቋምና የሥልጣን ባለቤት

ለምሆን ችለዋል፤

መ. ዓንቀፅ 39ኝ ባስገኘላቸው ድል ምክንያት ብሔር ብሔረ ሰብ ሕዝቦች ኮርተው፣ ምንም ሳይሸማቀቁ፣ ሳይፈሩና ሳያፍሩ ቋንቋቸውንና ባህላቸውን ለማሳደግ ችለዋል። በቋንቋቸው ለመማርና ለመዳኘት በቅተዋል። ዛሬ በቋንቋው፣ በባህልና በማንነቱ የሚያፍርና የሚሸማቀቅ ኢትዮጵያዊ ብሔር ብሔረ ሰብ የለም። ሁሉም በየማኅበረ ሰቡ ቋንቋ፣

ባህልና ደንብ መሠረታዊው ማኅበራዊ አገልግሎት እያገኘ ነው። ይህም የማንም ስጦታ ሳይሆን ሕዝቦች በተጋድሎ ያገኙት ድል ነው። በመሆኑም ሕዝቡን ይህንን ፀጋ ለማጨናገፍ ከመሞከር በላይ የከፋ ፀረ ዲሞክራሲ ኃይል የሚኖር አይመስለኝም።

ሠ. የብሔር ብሔረ ሰቦች መብት ከድተው፣ በአማራጭነት ሳይሆን በተቃዋሚነት፣ በግንባታ ሳይሆን በአፍራሽነት፣ የተሰለፉት ኃይሎች፣ የመድረክ ሰዎች፣ መለስተኛ ቅንጅት፣ እነ አቶ ስዩ፣ ከላይ እንደ ተገለፀው “...እኛ የብሔር ብሔረ ሰብ ከረጢት አይደለንም...” በማለት በደፈናው ሲከዱዋቸው ሕገ መንግሥታዊ ሥርዓቱ ራሱ ጠበቃ ቆሞላቸዋል። ስለዚህም ተቃዋሚዎች ዓንቀፅ 39ኝን በተለይ፣ ሕገ መንግሥቱን ግን በአጠቃላይ፣ አምርረው ይጠሉታል፤ ይሸሹታልም።

አቶ ስዩ «ከረጢት» ሲሉ የኢትዮጵያ ኅብረ ብዙኅንነትን ስለማያውቁ ነውን? ኅብረ ብሔራዊቷ ሀገር ኢትዮጵያ ከ80 ቋንቋዎች በላይ የሚነገሩበት ታላቅ አገር ናት። ታዲያ አቶ ስዩ ሕዝቦቿን በንቀት እንዲሁ አሳንሰው ካልተመለከቷቸው በስተቀር፣ ኢትዮጵያ ሀገራችን ከረጢት አይደለችም። አቶ ስዩ ይህች ታላቅ የታላቅም ታላቅ አገር፣ ኢትዮጵያን ይህንን ያክል አናንቀውና አሳንሰው ከረጢት ከሚሏት ይልቅ በሌላ መልክ ክብር ሰጥተው፣ ተለቅ ባለ አንድ ነገር መስለው፣ ቢጠሯት ለራሳቸውም በተሻላቸው ነበር። ነገር ግን ፊውዳላዊ አንገተ ገትር ባህርያቸው ስላልፈቀደላቸው ሊሆን ይችላል፤

አቶ ስዩ በድፍረት ሕዝቦቿን በሙሉ አንድ ላይ ጨፍልቀው በከረጢት መሰላት፤ ደፈሯትም። ያ ድፍረት ደግሞ የኢትዮጵያን ሕዝብ ልብ ያደማው ታላቅ በደል ይመስለኛል። ዓፀፋውም ያው፣ የተከበሩብትን ያክል ተዋረዱ፤ የተወደዱበትን ያክል ተጠሉ። ያ ባይሆን ኖሮ ግን ባያሸንፉም የሚቆጠር ድምፅ ባከኙ ነበር።

አቶ ስዩ “እኛ የብሔር ብሔረ ሰብ ከረጢት አይደለንም” ሲሉ የተናገሩትን አገራ ዘለልና ልቅ አነጋገር በተቃራኒው ወስደን ስንመለከተው ግን ኢትዮጵያ ከረጢትነቷ በመጠን ሳይሆን በዓይነትና በይዘት ኅብረ ብዙኅነቷን የሚያሳይ ጥሩ ምሳሌ ነው የሰጧት፤ አቶ ስዩ። አባባላቸው በትዕቢትና በከላዲነት መልኩ የተሰነዘረባት ቢሆንም እንኳ፣ ኢትዮጵያ በተለያዩ ኅብረውያን ዓይነት እምቡጥ አበባዎች፣ በብሔር ብሔረ ሰብ ሕዝቦች፣ ያሸበረቀች ከረጢት ናት፤ የተሞላችውም ወርቅ በሆኑት ሕዝቦች ነው። ይህ ደግሞ ለኢትዮጵያ ሕብረ ገጽቷንና ይዘቷን የሚያሳይ ያልተጋነነና ያልወገነ እውነተኛ ትርጉም ምስሎ ይታያል።

አነጋገራቸው ግን ክህደትና ድፍረት ከመሆኑም ባሻገር፣ አቶ ስዩ፣ በትምክህተኞች ጎራ ርካሹና ውዳቂውን የጥላቻ ፖለቲካ ርፍራፊ ለማግኘት አስበው የሰነዘሩት አነጋገር ለመሆኑ ሳይታለም የተፈታ ነገር ነው። አዎ! ወያኔን ወያኔዎች እያሉ እያብጠለጠሉ፣ የብሔር ብሔረ ሰቦች ክብር ካልዘነጠሉ፣ ሕገ መንግሥቱን በይፋ መድረክ ላይ ወጥተው ካልተቃወሙና

ካልተራገሙ፣ የሕዝብ ጥቅምና እውነቱን ካልከዱ፣ አቶ ስዩ በደርገ ኢሠፓ ቅሪቶች፣ በቅንጅቶች፣ በአገር አፍራሽ ከሐዲ ጎራ ተቀባይነትና እምነት ሊኖራቸው፣ ሊታቀፉም አይችሉም። አቶ ስዩ ለመወላገዳቸው ኢምክኑይ ምክንያት የሚመሰለኝ ይህ ነው። እንዲህ አድርገውም ቢሆን አቶ ስዩ እንዳው በለስ ቢቀናችው ነው። ምክንያቱም በትምክህተኞች ቤት ትግሬ መሆን ራሱ ኃጢአት ነውና አቶ ስዩም ከትግሬነትም በላይ የወያኔ ታጋይ ነበር አበሳ ተጨምሮባቸው፤ “እንኳን ዘንሞብሽ ድሮዉም ጤዛ ንሽ” እንዲሉ፣ ቀድሞውም ቢሆን ትግሬ አይታመንም በሚል የተለመደ ዘረኛ አመለካከታቸው አቶ ስዩ አብርሃን ክፉኛ አበሳጭተው ሲያባሯቸው፣ አኝከው ሲተፏቸው፣ ሲኑቋቸው፣ ሲሰድቧቸው፣ ሲያዋርዷቸውና ቁም ስቅል ሲያሳዩዋቸው የምናይበት ጊዜ ሩቅ አይሆንም። እንደ ዛሬ አያድርገውና፣ አቶ ስዩ አብርሃን ቀድሞ የኢህአዴግ ታጋይ ባለሥልጣን በነበሩበት ወቅት፣ ዓንቀፅ 39ኛ ኢትዮጵያን የሚገነጣጠላትና የሚያፈራርሳት ሳይሆን ሕጉ ለኢትዮጵያ አንድነት “የመአዝን ድንጋይ ነው” ሲሉ እንዳልተደመጡ ሁሉ፣ እንሆ ያኔ ያወደሱትን የመአዝን ድንጋይ መድረክ ላይ ድንገት ሲከዳቸውና ሲገለባበጥባቸው፣ ሲያዳልጣቸው ጊዜ፣ የወታደር ነገር፣ ቀኝ ኄላ ዙር ፖለቲካ ረገጡብን። ከ17 ዓመት በላይ በታጋይነትና በመሪነት ደረጃ የብሔር ብሔረ ሰብ መብት ለማስከበር በሚል ዓላማ የታገሉለትን መርሕ ድንገት አሸቀንጥረው ጣሉት። <ታጥቦ ወደ ጭቃ> እንዲሉ አቶ ስዩ

ሕዝብ የሠጣቸውን የታጋይነት ክብር አውጥተው ጣሉት፤ እንደ እርያ ጭቃ ላይ ረገጡትና ተንከባለሉበትም።

የአቶ ስዩ ፖለቲከኛ፡-

ኢትዮጵያ ዓለም አቀፋዊ፣ አህጉራዊና ሀገራዊ ግዴታዋን ለመወጣት በሰላም አስከባሪ ተልእኮ (Peace keeping task) የምታካሂደውን እንቅስቃሴ ገልብጠው በአሉታ በመተርጎም አቶ ስዩ ወደ ፅንፈኛ አቅጣጫ ለጠጡት፡-

፩ኛ. በዲፕሎማሲው ዘርፍ ችግር ለመፍጠር በንግግራቸው

ከዓለምና ከጎረቤት አገሮች ጋር ለማጋጨት ሞክረዋል።

፪ኛ. ነገሩን ከሃይማኖት ጋር በማላከክ ፀረ ሀገር አቋም

መያዛቸው በምርጫው ጊዜ ንግግራቸው ተስተውሏል።

፫ኛ. ኢትዮጵያ በሶማሊያ፣ በዳርፉርና በሌሎችም ሀገሮች ያላትን የሰላም አስከባሪ ተልእኮም በጣልቃ ገብነት መልክ በመተርጎም ሲኩንኗት ተደምጧል፤ እናም፡ ከአነጋገራቸው አቶ ስዩ “ባልበላውም ለምን ጭሬ አፈሰውም” አለች ደሮ ዓይነት፣ ለማብላሽት ሆን ብለው ያደረጉት ይመስለኛል።

፬ኛ. የኢትዮጵያ መንግሥት የአሜሪካ ቅጥረኛ ነው በማለት ወንጀለኛነቷ። እውነቱ ግን <የአብዬን እከክ ለእምዬ> ሆኖ እያለ፣ ቁጣና ኃይለ ቃል በታከለበት ውሸት መቅላመድና

ድብብቆኝ ከታጋይ ነበር ሰው፣ ከአቶ ስዩ ይጠበቃል ወይ?

አይጣል! አይጣል ነው እንጂ፡- ...እኮ!የታጋይነት ሕብሩ ካልለወጠና ሕዝባዊ ባህርዩ ካልተገለበጠ በስተቀር፣ ታጋይ በኮርፍያ፣ በቂም-በቀል፣ በስስት፣ በሙስና፣ በክሕደትና በአውቆ አጥፊነት አይጠረጠርም ነበር። ክፋት፣ ምቀኝነት፣ ተንኮል፣ ፍቅረ ንዋይ፣ ሴሰኝነት፣ ትዕቢት፣ አጉል ጉራ፣ ቁጣና ቅሌት ከታጋይ ነበር አይጠበቅም፤ ያልተለመደ ነግር ነው።

ከእውነተኛ ሕዝባዊያን ታጋዮች በተግባር ያየነው፣ ታጋይን ታጋይ የሚያሰኘው ልዩ-ልዩ መስፈርት አለው፡- ታጋይ ራሱን፣ ጊዜውን፣ እውቀቱን፣ በመጨረሻ ባመነበት ዓላማ በፅናት ተሰልፎ፣ ውድ ሕይወቱን ሳይሳሳ፣ ለሀገር ለወገን ቤዛ የሚሰጥ-የሚሰጥ ነው። እውነተኛች ታጋዮች መስዋዕትነት በመጣችበት ሁሉ ይቀበሏቸዋል እንጂ አይሸሽትም። ለታጋይ መስዋዕትነት የሚመረጥ የዓይነትም ዓይነት፣ ስፍር ወይም ቊጥር የለውም። መታሠር፣ መንገላታት፣ መተቸት፣ ሂስና ግለ-ሂስ፣ እርምት የማይቀር ነው። ታጋይ እስከ ሆኑ ድረስ አካላዊ ጉዳት፣ መራብ፣ መጠማት፣ እርዛት፣ ሌት ተቀን ውጣ-ውረድ ጉዞ፣ ድካም፣ የጉልበት ሥራ፣ ሌላም ሀገራዊና ድርጅታዊ ሐላፊነት በተአማኒነት መወጣት፣ ...አረ ስንቱ! ታጋይ የህን ሰው በከባድ የትግል ፈተና ይፈተናል። ታድያ፣ አቶ ስዩ ይህንን ሁሉ ፈትና ተወጥተውታል ማለት ነው ወይ? ወይስ ስለ ታሠሩና ስለ ተደፈሩ አኮርፈው ወደ ቂም-

በቀልና ወደ ብቀላ ገብተዋል? ማንን? ለምን?
ፍርዱ ለናንተ እተዋለሁ።

ለመሆኑ አቶ ስዩ አብርሃ በትግሉ መርተው ያሰደቃቸውን ሰማዕታት፣ የሕዝብ ልጆችና የትግል ቃል ኪዳን ንደቻቸውን መቼውኑ ተረዷቸው? ይህ አሳፋሪ ነገር የክሕደት ክሕደት ከመሆኑም በላይ “ከአንድ ራስ ሁለት ምላስ” የሚሉትን አባባል ያስታውሰናል። ለካስ ሰው አይታመንም! “ሰውን ማመን ቀብሮ ነው፤ ይላል ያገሬ ሰው። እነ አቶ ስዩ እንደ ጲላጦስ በመጨረሻዎ ስዓት ሀገርን፣ ሕዝባዊ ጥምር ማንነትን፣ እውነትን፣ የሰማዕታት ታጋዮች ቃል ኪዳን ከዱ፣ የቅጥረኞችና ምንደኞች ሀገር አፍራሽ ማኅበር ዕዋጦጦ። መጠጣት ብቻም አይደለም። አቶ ስዩ አብርሃ፣ አደግድገው ዋና አሰላፊ፣ አቶ ገብሩ፣ የእልፍኝ አስከልካይ ዋና አጋፋሪ፣ ወ/ሮ አረጋሽ አዳነ ደግሞ ጌቶች የጠጡበትን ዕዋዕ አጣቢና አድራቂ በመሆን፣ ደርገ ኢሰጋውያንና ቅንጆቶች ጌቶቻቸውን አገለገሉ። ቅራሬውን የሚጨልጡ፣ አተላውንም የሚያሸቱ፣ ጥቂት ቆልባጭ ጀሌዎችም አልታጡም። ይህ ግን የጸሐፊው በይነ ትዕዛዝነት ብቻ ሳይሆን ሕዝብ በሚሰበሰቡበት ቦታ ሁሉ ብዙዎች የሚጋሩት፣ መነጋገርያ፣ ወቅታዊ ርዕስ ጉዳይ ነው።

የአቶ ስዩ ነገር ግን እያደረ ያስገርማል። ሰውየው የፖለቲካ ብስለቱ፣ የዓላማ ዕናቱ፣ ሕግ አክባሪነቱ፣ ሕዝባዊነቱ፣ የሀገር ፍቅር ወኔው፣ የተጋድሎ ልምዱና ጀግንነቱ ምን ጊዜው ውሃ በላባቸው?

ወይስ ቀድሞውንም ቢሆን እንዳው ብስለት የነደለው፣ ‘በጨው ደንደስ በርበሬ ተወደስ’ ዓይነት፣ ለብ-ለብ ስለ ነበረ ነው በሚል በመሪነት ብቃታቸውና በፖለቲካ ሕይወት ሥነ-ስብእናቸው ላይ ከባድ ጥያቄ አስከትሎባቸዋል። ጥያቄ ብቻም አይደለም፣ ተአማኒነት አጡ፣ ከሕዝቡ ልብ ወጡ፣ በሀገር ደረጃ ቀርቶ በተወለዱባት መንደር እንኳ ውርዴት እንጂ የቋመጧትን የልዑልነት መዓርግ ሊያገኟት አልቻሉም። አቶ ስዩ በሌሎች ትክክላዊ ላይ ተንጠልጥለው ይሆን ያነን ያክል ዘመን የኖሩት? ያነን ያክል ርቀት ግን እንዴት ሊጓዙት ቻሉ? ወይስ ይህ ታጋይ የነበረው ስዩ ሳይሆን ሌላ ስዩ ነው? አቶ ልደቱ አያሌው ስለ አቶ ስዩ አብርሃ በድገረ ገጽ ባስነበቡን ጽሑፍ ላይ፣ 40 ዓመት ባሕር ውስጥ የኖረው ድንጋይ ምንም ቁዕ የሚል ርጥበት አይወጣውም በማለት ግራሞታቸውን የገለጹበት ምክንያት ይህንን በማስተዋል ሳይሆን አይቀርም። ድንጋዩ ግን ተለቅልቆ ተለቃልቆ ወጣ እንጂ ርጥበት በቀረውና ታጥቦ ቢነጣ እንኳ ባልካፋ ነበር። ጨርሶ ውሃ የነካውም አይመስልምና የድንጋዩ ነገር በየቤቱ ብዙዎችን ያስገረመ፣ አየ ሰው! የሚሰኝ ወቅታዊ ትዕዛዝነትና ግንዛቤ ይመስለኛል።

በአቶ ስዩ ብቻም ሳይሆን በአጠቃላይ የአቶ ልደቱ ግንዛቤ እውነተኛነቱ በ4ኛው ዙር ሀገራዊ ምርጫ ጊዜ ተረጋገጠ። ሕዝብ ፍርዱ ሠጠ፣ ራዕይ ያለውን፣ በሰላምና በሕግ አክባሪነት፣ በመሠረተ ልማት ግንባታ የማያወላውል ዕናት ይሆነኛል፣ ከድክነትና ኋላ ቀሪነት መርቶ ነጻ ያወጣኛል ያለውን፣

በተግባር የሕዝብ አለኝታ፣ የሀገር መከታ ሁኖ ያገኘውን ፓርቲ፣ ኢህአዴግን ወደ መረጠ። መምረጥ ብቻም ሳይሆን ወሰነ። በመጨረሻም እንደ ሕዝብ ፍንጭንም ብቀጥን ጠጅ ነኝ። ምንም ብደኸይም ሕዝብ ነኝ፤ ድምጺ ይከበር፤ ሲል የኢትዮጵያ ሕዝብ በሀገር አቀፍ ደረጃ ሰላማዊ ሰልፍ ወጥቶ፣ የሩቁም የቅርቡም ሕግ ተላላፊዎቹን ሁሉ በአንድነት ድምፁ አስጠነቀቃቸው። በዚህ ታሪካዊ ፍጻሜ ምክንያት እንሆን ጉንቦት ፲፮፣ ፳፻፪ት ዓ/ም ታሪካዊ ዕለት ሆነች። የኢትዮጵያ ሕዝብ ደግሞ እውነተኛ ማንነቱን፣ አንድነቱን፣ ሕጋዊነቱን፣ በሳልነቱን፣ ጨዋነቱን አሳየ። በዚህ በእትወ በሰላም መልኩ የምርጫ ጉዳይ አለቀ፤ በቃ! አጠናቀቀው።

የባለ ብዕሩ ልሳን፡-

ስለ ኢትዮጵያ ሀገሬ፣ በተለይ በምርጫው ጊዜ ዘመን ባፍራው ከምጥዩተርና ቱሉቭሻርን፣ በሩቅ-ቅርበት የተከታተልኩትን ነገር ወገኖቹን ለማወያየትና ለመማማር በሚል መሠረተ ሐሳብ ነበረ ይህችን የከተብኳት። ነገር ግን ከብረት ዝግት፣ ከሰው ጉድለት ሁሉ ኢይታጣምና ጉድለቱን፣ ግድፈቱን በእርምት፣ ድፍረቱን ግን በይቅርታ እንድታልፉኝ አብዝቼ እጠይቃለሁ።

ኢትዮጵያ በነጻነት ለዘላለም ትኑር፤ ክብር፣ ምሥጋና ለኢትዮጵያ ሕዝብ ይሁን፤ ክብረ ሞጎስ ወ ዘለዓለማዊ ዝክር ለሰማዕታት ፳ ግንቦት።

ፋሽሽታዊ ደርግ እንደ ተሸነፈ ሁሉ፤ ድኸነትና ኋላ ቀርነትም ድባቅ ይመታሉ!!
ድል ለኢትዮጵያ ሕዝብ!
አሜን!
